

WIST-JE-DAT...

Mei 2021

1. Excessief (wapen)geweld binnen het criminele (drugs) milieu gekenmerkt wordt door onstabiele relaties?

Dit concludeerden onderzoekers op basis van interviews in een Zweedse studie (Swedish National Council for Crime Prevention, 2019)¹. In de interviews met de respondenten kwamen loyaliteit en vriendschap als rode draden naar voren, maar ook de angst dat dit op elk moment kon omslaan vanwege concurrentie en onderlinge spanning. Uit de studie bleek overigens dat de meeste wapengeweldsdelicten druggerelateerd waren en dat geweld zowel ter verdediging als ter vergroting van status en erkenning ('power currency') wordt toegepast.

2. Er bij (mannelijke) bendeleden 7 factoren te onderscheiden zijn die een rol spelen het stoppen met delictgedrag?

De studie van Tonks & Stephenson (2019)² wijst op basis van hun systematische studie uit dat er 7 factoren van belang zijn in dit kader:

1. 'significant others': het hebben van betekenisvolle anderen is een belangrijk aspect in het proces van stoppen met criminaliteit;
2. 'parenthood': binding hebben met ouders en ouderlijke betrokkenheid vergroten de kans op het stoppen met criminaliteit;
3. 'maturation': stoppen met criminaliteit vanuit het bendewezen wordt (ook) gevoed door het proces van 'ouder worden';
4. 'physical removal': ook het fysiek verhuizen naar een andere stad draagt bij aan het stoppen met delictgedrag;

¹ *Shootings in criminal milieu. An interview study.* The Swedish National Council for Crime Prevention (2019:3).

² Tonks, S. & Stephenson, Z. (2019). Disengagement from street gangs: a systematic review of the literature. *Psychiatry, Psychology and Law*, 2019 Vol. 26, No. 1, 21-49, <http://dx.doi.org/10.1080/13218719.2018.1482574>

5. 'selfreflection': een mate van zelfreflectie op het leven en het eigen zelfbeeld versterkt het stopproces;
6. 'victimisation': de kans op (toekomstig) slachtofferschap van geweld vanuit de bende zelf wordt door sommigen gezien als reden om te stoppen;
7. 'Disillusionment': het ervaren van een mate van verraad door andere bendeleden kan motivatie tot stoppen eveneens vergroten.

3. De productie van cocaïne in Columbia, Bolivia en Peru (de drie grootste productielanden) in 2018 meer dan verdubbeld is ten opzichte van 2013?

En de piek is volgens de onderzoekers van het Global Initiative Against Transnational Organized Crime nog niet bereikt. Dit stellen ze in een recent verschenen onderzoek waarin ze in twee jaar onderzoek deden in 10 verschillende landen in Latijns-Amerika, de Cariben en Europa. Een van de conclusies: transport van cocaïne naar Europa is veel aantrekkelijker dan naar de Verenigde Staten. De reden: de prijzen liggen veel hoger in Europa en de kans om gepakt te worden lager. Dat de logistieke keten zo is opgeknipt in verschillende activiteiten en betrokken personen/netwerken maakt het niet makkelijker voor de Europese en Zuid-Amerikaanse autoriteiten. Meer weten over het onderzoek? Bekijk hier het webinar: [\(135\) The cocaine pipeline to Europe \(English\) – YouTube](#)

4. Om succesvol maatwerk te leveren aan risicojongeren het zelfbeeld van een jongere ("zo ben ik") overeen moet komen met het (impliciete) mensbeeld achter de interventiestrategie van de professional/coach ("zo ben jij").

Wanneer die twee beelden overeenkomen is een interventie het meest effectief, omdat de veronderstelde causaliteit (actie professional – reactie jongere) dan klopt. Het SLIM-model (Spies, 2017)³ helpt bij het kiezen van een passende interventiestrategie, afhankelijk van het type jongeren (welk zelfbeeld?). Spies onderscheidt 4 interventiestrategieën: 1) creëren van kansen (zelfbeeld: zowel willen als kunnen), 2) ontwikkelen van competenties (zelfbeeld: wel willen, (nog) niet zo goed kunnen). 3) bij de hand nemen (zelfbeeld: niet willen en niet kunnen meedoen) en 4) ondernemen, bouwen aan dromen en talenten (zelfbeeld: wel wat kunnen, maar 'anders' gemotiveerd).

5. Buurtparticipatie leidt tot een meer genuanceerde beleving van veiligheid in de buurt: als je meer participeert, zie en hoor je ook meer, en daardoor kan de veiligheidsbeleving afnemen of juist toenemen.

³ Spies, H. (2017). Modelaanpak Integrale Persoonsgerichte Toeleiding Arbeid. Voor kwetsbare jongeren met risico op high impact crime. Clusivate, in opdracht van Ministerie van Justitie en Veiligheid.

Dat blijkt uit een systematisch literatuuronderzoek⁴ naar het effect van o.a. buurtpreventie op de (afname van) criminaliteit. Zo blijkt dat er niet altijd een causaal verband te leggen is tussen buurtpreventie en het dalen van criminaliteit. Criminaliteit daalt soms tijdelijk na de inzet van buurtpreventie (Lub, 2016)⁵. Deze studie stelt dat buurtparticipatie goed kan werken indien het de politie van bruikbare informatie voorziet. Daarnaast laat een meta-studie naar het effect van *Neighbourhood Watch*, een interventie dat individuen en groepen aanmoedigt een veiliger, sterker en actievere (buurt)gemeenschap te vormen, een positief effect zien op de daling van criminaliteitscijfers (waaronder misdrijven gericht tegen bewoners en drugshandel): in gebieden waar deze interventie *niet* is toegepast is de criminaliteit gemiddeld met 36% toegenomen ten opzichte van gebieden waar *Neighbourhood Watch* wel is toegepast (Bennet, 2008)⁶.

⁴ Snippe, J., de Muijnck, J. A., Kamperman, M., & Pieper, R. (2021). Effecten van preventie. Breuer & IntraVal, in opdracht van WODC.

⁵ Lub, V. (2016). Burger op wacht. Het fenomeen 'buurtpreventie' onderzocht. Rotterdam: Kenniswerkplaats Leefbare Wijk.

⁶ Bennett, T., K. Holloway & D. Farrington (2008). The Effectiveness of Neighborhood Watch. Ponty-pridd: The Campbell Collaboration.